

свѣщенници-тъ. Единъ другъ противникъ казува, еретици-тъ ся познавать отъ скромность-тж, честность-тж, благочестіе-то и всякъ другъ добродѣтель (Мат. 7, 18).

Свои-тъ бѣдны, проповѣдници и миссіонеры тѣ поддържахъ единственно отъ волны приношенія. Епископи-тъ имъ имахъ обычай да проваждатъ вѣстители къмъ свои-тъ църквы, отъ кои-то имахъ единъ точенъ расписъ, по цѣлый свѣтъ. Тѣзи ходяхъ по двама. Кждѣ-то отивахъ тѣ ся управлявахъ отъ знакове, кои-то Валдейци-тъ имахъ на врата-та си или на покрывъ-тъ на къщя-та си. Гдѣ-то виждахъ такъвъ знакъ тамъ влѣзвахъ въ къщж-тж, подкрѣпявахъ братія-та си, поучявахъ гы отъ слово-то Божіе, увѣщавахъ гы къмъ постоянство въ тѣрпѣніе-то на гоненія, моляхъ ся съ тѣхъ, утѣшавахъ гы въ искушенія-та имъ, и рѣкополагахъ и отъ міряны-тъ за презвитеры и діаконы, и гы упълномощавахъ да извършватъ Св. тайнства. Тѣ ся наричахъ и пѣтници зашто ся проваждахъ въ всякъ земж. Число-то имъ бѣше толгози многочисленно, штоо единъ миссіонеринъ кой-то пѣтуваше отъ Кеолнъ до Миланъ всяка вечеръ нощуваше при другъ единъ отъ единовѣрци-тъ си. Въобще Валдейци-тъ, поддържахъ едно постоянно сношеніе и размѣна съ писма между братія-та си по другы страны, и за това имахъ на всякадѣ вѣрны къщи за събираніе-то на лица и писма.

Въ 1400 год. нападнххъ гонители-тъ на